

מסכת גיטין

פרק ז

א. מי שֶׁאֶחָזַז קֶרְדֵּיקוֹס, וְאָמַר, כָּתְבוּ גִט לְאִשְׁתִּי, לֹא אָמַר כָּלוּם. אָמַר, כָּתְבוּ גִט לְאִשְׁתִּי, וְאֶחָזַז קֶרְדֵּיקוֹס, וְחָזַר וְאָמַר, אַל תִּכְתְּבוּ, אֵין דְּבָרֵינוּ הָאֲחֵרוֹנִים כָּלוּם. נִשְׁתַּתֵּק, וְאָמְרוּ לוֹ נִכְתֵּב גִּט לְאִשְׁתְּךָ, וְהִרְפִּין בְּרֹאשׁוֹ, בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים, אִם אָמַר עַל לָאוּ לָאוּ וְעַל הֵן הֵן, הִרִי אֵלָיו יִכְתְּבוּ וְיִתְּנוּ:

ב. אָמְרוּ לוֹ, נִכְתֵּב גִּט לְאִשְׁתְּךָ, וְאָמַר לָהֶם כָּתְבוּ, אָמְרוּ לְסוֹפֵר וְכָתֵב, וְלֹעֲדִים וְחֹתְמוֹ, אִף עַל פִּי שֶׁכָּתְבוּהוּ וְחֹתְמוּהוּ וְנִתְּנוּהוּ לוֹ וְחָזַר וְנִתְּנוֹ לָהּ, הִרִי הִגִּט בְּטֵל, עַד שֶׁיֹּאמֶר לְסוֹפֵר כָּתֵב וְלֹעֲדִים חֹתְמוֹ:

ג. זֶה גִּטָּךְ אִם מִתִּי, זֶה גִּטָּךְ אִם מִתִּי מִחֲלִי זֶה, זֶה גִּטָּךְ לְאַחֵר מִיָּתָהּ, לֹא אָמַר כָּלוּם. מִהֵיוֹם אִם מִתִּי, מִעֲכָשְׁיוֹ אִם מִתִּי, הִרִי זֶה גִּט. מִהֵיוֹם וְלֹאֲחֵר מִיָּתָהּ, גִּט וְאִינוּ גִּט. אִם מִתִּי, חוֹלְצָת וְלֹא מִתְּיָבָמָת. זֶה גִּטָּךְ מִהֵיוֹם אִם מִתִּי מִחֲלִי זֶה, וְעַמֵּד וְהִלֵּךְ בְּשׁוּק וְחָלָה

וימת, אומדין אותו, אם מחמת חלי הראשון מת, הרי זה גט. ואם לאו, אינו גט:

ד. לא תתיחד עמו אלא בפני עדים, אפלו עבד, אפלו שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלבה גם בה בשפחתה. מה היא באותן הימים. רבי יהודה אומר, כאשת איש לכל דבריה. רבי יוסי אומר, מגרשת ואינה מגרשת:

ה. הרי זה גטף על מנת שתתני לי מאתים זוז, הרי זו מגרשת, ותתן. על מנת שתתני לי מכאן ועד שלשים יום, אם נתנה לו בתוך שלשים יום, מגרשת, ואם לאו, אינה מגרשת. אמר רבן שמעון בן גמליאל, מעשה בצידן באחד שאמר לאשתו, הרי זה גטף על מנת שתתני לי אצטליתי, ואבדה אצטליתו, ואמרו חכמים, תתן לו את דמיה:

ו. הרי זה גטף על מנת שתשמישי את אבא, על מנת שתניקי את בני, כמה היא מניקתו, שתי שנים. רבי יהודה אומר, שמנה עשר חזש. מת הבן או שמת האב, הרי זה גט. הרי זה גטף על מנת שתשמישי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מת הבן או שמת האב או שאמר האב אי אפשי שתשמישני, שלא בהקפדה, אינו גט. רבן שמעון בן גמליאל אומר, כזה גט. כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל, כל עכבה שאינה הימנה, הרי זה גט:

ז. הָרִי זֶה גִטָּף אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְהָיָה הוֹלֵךְ מִיְהוּדָה לַגָּלִיל, הִגִּיעַ לְאַנְטִיפָטְרָס וְחָזַר, בָּטַל תְּנָאוֹ. הָרִי זֶה גִטָּף אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְהָיָה הוֹלֵךְ מַגָּלִיל לְיְהוּדָה, וְהִגִּיעַ לְכַפֵּר עוֹתְנָאִי וְחָזַר, בָּטַל תְּנָאוֹ. הָרִי זֶה גִטָּף אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְהָיָה הוֹלֵךְ לְמַדִּינַת הָיִם וְהִגִּיעַ לְעַכּוֹ וְחָזַר, בָּטַל תְּנָאוֹ. הָרִי זֶה גִטָּף כָּל זְמַן שֶׁאֶעְבֹּר מִכְּנָגֶד פְּנִיָּה שְׁלֹשִׁים יוֹם, הָיָה הוֹלֵךְ וּבָא, הוֹלֵךְ וּבָא, הוֹאִיל וְלֹא נִתְיַחַד עִמָּהּ, הָרִי זֶה גִט:

ח. הָרִי זֶה גִטָּף אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, וַיֵּמָת בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, אֵינוֹ גִט. הָרִי זֶה גִטָּף מֵעַכְשָׁיו אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, וַיֵּמָת בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, הָרִי זֶה גִט:

ט. אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ כִּתְּבוּ וַתְּנוּ גִט לְאִשְׁתִּי, כִּתְּבוּ גִט בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ וְנִתְּנוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, אֵינוֹ גִט. כִּתְּבוּ וַתְּנוּ גִט לְאִשְׁתִּי אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן וְעַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, כִּתְּבוּ בְּתוֹךְ שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ וְנִתְּנוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, אֵינוֹ גִט. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כְּזֶה גִט. כִּתְּבוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ וְנִתְּנוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ, אִם הִגִּט קֶדֶם לְמִיתָהּ, הָרִי זֶה גִט. וְאִם מִיתָהּ קֶדֶם לַגִּט, אֵינוֹ גִט. וְאִם אֵין יָדוּעַ, זֶה הִיא שְׂאֵמְרוֹ, מְגֵרֶשֶׁת וְאֵינָהּ מְגֵרֶשֶׁת:

